

بررسی اثرات زیر شکنی و آبیاری بر عملکرد ذرت

رضا عادل زاده^۱، کرامت اخوان^۲، محمدرضا شیری^۳

چکیده

ذرت گیاهی با سیستم ریشه ای قوی امکان استفاده از آب ذخیره شده در خاک را داراست . با این حال تردد ماشین آلات و ادوات کشاورزی با عث فشردگی خاک شده و توسعه ریشه را محدود و تهیه آب و مواد غذایی برای گیاه را کاهش میدهد. لذا این تحقیق به منظور کاهش فشردگی خاک و کاهش تعداد آبیاری و در نتیجه افزایش کارایی مصرف آب با هیبرید ۷۰۴ بصورت طرح اسپلینت بلوک در چهار تکرار اجرا شد که تیمار زیر شکنی در سه سطح زیر شکنی ۴۰ و ۶۰ سانتی متر بدون زیر شکنی در نوار عمودی و تیمار آبیاری در سه سطح I_3, I_2, I_1 (به ترتیب ۱۰۰، ۸۰ و ۱۲۰ میلی متر تبخیر از پشتک کلاس A) در نوار افقی بود. نتایج تجزیه واریانس بیانگر این است که عملکرد دانه در سطوح مختلف زیر شکنی و رژیم های مختلف آبیاری اختلاف آماری معنی داری در سطح ۵ درصد داشت و اثر متقابل این دو فاکتور از نظر آماری معنی دار نبود . بیشترین عملکرد مربوط به تیمارهای زیر شکنی و کمترین آن مربوط به تیمار بدون زیر شکنی بود . مقایسه میانگین عملکرد در رژیم های مختلف آبیاری نشان داد که بیشترین عملکرد دانه مربوط به رژیم آبیاری I_2 و کمترین عملکرد مربوط به رژیم آبیاری I_3 میباشد. تجزیه واریانس شاخص مخروط نشان داد که در عمق های ۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰، ۴۰-۳۰ و ۵۰-۴۰ سانتی متر تیمارهای زیر شکنی تفاوت معنی داری در سطح احتمال ۱٪ دارند، که نشانگر تاثیر مثبت زیر شکنی در کاهش این شاخص می باشد. اندازه گیری شاخص نفوذ پذیری به روش رینگ مضاعف پس از اعمال تیمارهای زیر شکنی و تهیه زمین نشان داد که زیر شکنی باعث افزایش نفوذ پایه گردیده و میزان نفوذ در تیمار زیر شکنی به عمق ۶۰ سانتی متر بیشتر از نفوذ پایه نسبت به تیمار زیر شکنی به عمق ۴۰ سانتی متر بوده است.

واژه های کلیدی : زیر شکنی - آبیاری - ذرت

مقدمه

فشردگی خاک عبارتست از کم شدن مقدار کل خلل و فرج خاک مخصوصا خلل و فرج درشت (خلل و فرج تهویه ای) بنحوی که باعث ایجاد محدودیت در تهویه خاک و نهایتا رشد گیاه

میشود (۱). فشردگی خاک بطور معمول در دو ناحیه اتفاق می افتد یکی در سطح خاک در عمل این فشردگی هنگام عملیات بعدی تهیه بستر و عبارت دیگر با شخم از بین میرود ، ناحیه دوم که بیشتر مورد نظر است در ناحیه پایین تراز فعالیت ادوات خاک ورزی (بیشتر گاو آهن) که اصطلاحا به آن فشردگی زیرین یا لایه های سخت زیرین گفته میشود ، اتفاق می افتد. فشردگی

۱ و ۲ اعضای هیات علمی موسسه تحقیقات فنی

و مهندسی کشاورزی

۳ عضو هیات علمی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه

نهال و بذر

شدن خاک در این ناحیه اثر نامطلوبی در رشد و توسعه ریشه دارد و موجب کاهش نفوذ پذیری خاک نسبت به هوا و آب و همچنین ریشه میشود (۱). بنابراین در چنین شرایطی مطالعه اثرات زیر شکنی در کاهش تراکم خاک و از بین رفتن لایه سخت امری ضروری بنظر میرسد و انجام چنین تحقیقاتی منجر به افزایش عملکرد و کاهش مصرف آب خواهد گردید. این تحقیق با هدف مطالعه اثر زیر شکنی در از بین بردن لایه شکنم و فشردگی خاک و بررسی اثرات زیر شکنی در رژیمهای مختلف آبیاری، بررسی سطوح مختلف آبیاری و زیر شکنی و تاثیر آنها بر عملکرد و سایر صفات مرتبط (ارتفاع بوته و بلال، تعداد دانه در ردیف و ردیف در بلال، قطر بلال، عمق دانه، وزن هزار دانه، وزن دانه در بلال) انجام گردید.

بررسی منابع

بر اساس بررسی های بانو و همکاران (۱۹۹۶)، وقوع تنش در مرحله ۱۰ برگی یا تاسل دهی موجب عدم تکامل تاسل ها و به تاخیر افتادن رشد دانه ها می شود. در این بررسی عملکرد در تنش رطوبتی مرحله ۳ برگی بالاترین میزان را داشت. در تنش رطوبتی مرحله تاسل دهی میزان عملکرد به حداقل رسید. در تنش رطوبتی بعد از تاسل دهی میزان عملکرد نسبت به شرایط تنش در مرحله تاسل دهی، افزایش نشان داد (۴). بلیک و همکاران (۱۹۷۶) تغییرات چگالی ظاهری خاک در یک دوره نه ساله در دو حالت خاک کوبیده شده و کوبیده نشده مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند که بعد از نه سال بیشترین افزایش چگالی ظاهری خاک در عمق ۳۰ تا ۴۰ سانتی

متر یعنی زیر لایه شکنم اتفاق افتاده است (۵). مکی (۱۹۸۵) اعلام نمود فشرده شدن ناشی از ۱۵ تردد تراکتور، حداکثر عمق ریشه ذرت سیلوئی را تا نصف و عمل تمرکز ریشه را حدود یک سوم کاهش میدهد. این تغییرات موجب تغییرات ذخیره آب در خاک گردیده و باعث کاهش معنی دار عملکرد ذرت سیلوئی گردید (۸). بررسی خلیلی و محمدی مزرعه در سال ۱۳۸۱ نشان داد، عملکرد ذرت دانه ای ۷۰۴ در تیمارهای زیر شکنی (۵۵ و ۴۵ سانتیمتر) بطور معنی داری نسبت به تیمار بدون زیر شکنی افزایش یافت (۲). در تحقیقی توسط گاجری و همکاران (۱۹۹۱)، اثر نوع خاکورزی و رژیم آبیاری طی سه سال کشت گندم در خاک لومی شنی و شنی لومی، مشخص شد که آبیاری بلافاصله پس از کاشت و یا خاکورزی عمیق مقاومت خاک و به طبع آن توسعه ریشه تاجی را کاهش داده و نرخ توسعه ریشه در قسمت پایین پروفیل را افزایش داد. آبیاری مکرر توسعه ریشه را به تاخیر انداخته و اثر خاکورزی عمیق بر عمق ریشه دوانی را خنثی کرد. خاکورزی عمیق، باعث افزایش چگالی ریشه، کارایی مصرف آب و عملکرد به میزان ۱۱ الی ۲۰ درصد شد (۷).

اوینگ و همکاران (۱۹۹۱) اثر زیر شکنی بر عملکرد ذرت دانه ای را بررسی کرده و نتیجه گرفتند که زیر شکنی عملکرد دانه را ۲۵ الی ۸۶ درصد با توجه به نوع خاک، آیش و پوشش گیاهی خاک افزایش داد (۶). آزمایشاتی که توسط تروکسا انجام شد نشان داد که در مواردی زیر شکنی باعث کاهش عملکرد دانه ذرت میشود و عملکرد بالای ۹ تن در صورت انجام خاکورزی عمیق هنگامی حاصل خواهد شد که از کود مایع

خشکی نیز در نوع و میزان خسارات وارده اثرات زیادی دارد(۴).

مواد و روشها

این بررسی بصورت طرح آزمایشی اسپلینت بلوک که تیمار زیر شکنی در سه سطح زیر شکنی به عمق ۴۰ (S₁) و ۶۰ (S₂) سانتی متر وبدون زیر شکنی (S₀) در نوار عمودی و تیمار در سه سطح I₁, I₂, I₃ (به ترتیب ۸۰، ۱۰۰ و ۱۲۰ میلیمترتبخیر از پشتک کلاس A) در نوار افقی در چهار تکرار اجرا شد. پس از برداشت گندم و جمع آوری کاه و کلش در فاصله اوایل شهریورماه تا اواخر آبان در چندین نقطه از سطح مزرعه پروفیل زده شده و تیمارهای زیر شکنی با استفاده از ساب سویلر سه شاخه رانو در عمقهای موردنظر اجرا شد. برای اطمینان از قرارگیری ساب سویلر در عمق مورد نظر از چرخ تنظیم عمق استفاده شد. پس از زیر شکنی با استفاده از پروفیل عمق واقعی زیر شکنی تعیین گردید. عرض نوارهای زیر شکنی در حدود ۴ متر و طول نوارها با احتساب حاشیه‌ها حدوداً ۵۰ متر بود. تراکتور مورد استفاده جاندر 4560 بود. اواخر دیماه کل قطعه با استفاده از گاو آهن برگرداندار به عمق حدود ۲۵-۳۰ سانتیمتر شخم زده شده و از اواسط اسفندماه کودپاشی، دیسک زنی و لولر زنی انجام گرفته و اوایل اردیبهشت ماه سال بعد کاشت انجام شد.

شاخص مخروط با استفاده از دستگاه فروسنج در عمق ۸۰-۰ سانتیمتر، وهمزمان چگالی و درصد رطوبت وزنی خاک در عمقهای ۲۰-۰، ۴۰-۰ و ۶۰-۴۰ سانتیمتر در دو مرحله، قبل و پس از اعمال تیمارهای زیر شکنی (پس از اولین آبیاری)

نیز استفاده شود(۱۰). محمد سلیم وهمکاران (۱۹۹۰) اثر پشته سازی و زیر شکنی را در مقایسه با عملیات دیسک زنی بر خاک و عملکرد ذرت و یونجه بررسی کردند. زیر شکنی بطور معنی داری جرم حجمی ظاهری راکاهش و ذخیره رطوبتی تا عمق ۴۵ سانتیمتری را ۱۵ الی ۳۰ درصد افزایش داد. پشته سازی ۶ درصد و زیر شکنی ۲۴ درصد عملکرد ذرت را افزایش داد. آزمون توزیع ریشه هر دو محصول حاکی از آن بود که سخت لایه سطحی بطور جدی توسعه ریشه را محدود میسازد. آنها نتیجه گرفتند که افزایش عملکرد به علت دسترسی بیشتر گیاه به رطوبت و مواد غذایی در نتیجه افزایش حجم ریشه میباشد(۹). مکانیزه شدن کشاورزی و تردد بیش از حد ادوات و ماشین آلات و استفاده از گاو آهن برگرداندار در طی سالهای متمادی و در عمق ثابت در منطقه مغان باعث افزایش مقاومت لایه های خاک گردیده است. از طرف دیگر بررسی انجام شده (۱) در منطقه مغان نشان داد بیشترین چگالی ظاهری خاک در زیر لایه شخم و در حوالی ۳۰ الی ۴۰ سانتی متر خاک مشاهده میشود. بنابراین با انجام زیر شکنی و سست کردن این لایه، اثرات منفی و محدود کننده مقاومت نفوذی خاک بر گیاه کاهش می یابد. زیر شکنی به علت ذخیره بیشتر آب و توسعه سیستم ریشه ای میتواند از وارد شدن تنش های آبی بر گیاه در مواقع کم آبی تا حدودی جلوگیری کند (۲). اثر تنش آب بر عملکرد چند جانبه است. تنش شدید و نسبتاً کوتاه در طول دوره رشد ممکن است اثری بر روی عملکرد نداشته باشد. برعکس تنش آب با شدت کمتری طولانی مدت ممکن است باعث افت شدید عملکرد شود(۳). زمان وقوع تنش

نتایج و بحث

تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه در سطوح مختلف زیرشکنی و آبیاری نشان داد که از نظر عملکرد بین سطوح مختلف زیرشکنی و رژیم های مختلف آبیاری اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۵٪ وجود دارد. مقایسه میانگین عملکرد دانه بیانگر آن است که تیمارهای زیرشکنی به عمق ۶۰ و ۴۰ سانتیمتر به ترتیب با ۱۲/۵۰۴ و ۱۲/۲۹۹ تن در هکتار بالاترین عملکرد را به خود اختصاص دادند که از نظر آماری در یک گروه قرار می گیرند و پایین ترین عملکرد مربوط به تیمار بدون زیرشکنی با ۱۱/۱۴۷ تن در هکتار می باشد که با دو تیمار دیگر متفاوت است. این مطالعه نشان داد که زیرشکنی اثر

معنی داری بر عملکرد دانه داشته اما عمق زیرشکنی بی تاثیر بوده است. مقایسه میانگین عملکرد دانه در رژیم های مختلف آبیاری بیانگر این است که در تیمارهای I 2 (پس از ۱۰۰ میلیمتر تبخیر از تشتک) و I 1 (پس از ۸۰ میلیمتر تبخیر از تشتک) به ترتیب با ۱۲/۶۸ و ۱۲/۴۹ تن در هکتار بالاترین عملکرد و تیمار I 3 (پس از ۱۲۰ میلیمتر تبخیر از تشتک) با ۱۰/۷۸ تن در هکتار کمترین عملکرد را داشته است. نتیجه قابل توجه اینکه در صورت عرضه کمتر آب کارایی زیرشکنی نیز بالاتر بوده بطوریکه در رژیم آبیاری I 2 زیرشکنی به عمق ۶۰ سانتیمتر نسبت به تیمار بدون زیرشکنی ۲۱/۲۳ درصد افزایش عملکرد داشته است در صورتیکه این افزایش عملکرد در رژیم آبیاری I 1 تنها ۳/۰۵ درصد بوده است. علیرغم معنی دار نبودن اثر متقابل زیرشکنی و رژیم های آبیاری مقایسه میانگین صفت عملکرد دانه نشان داد که بالاترین عملکرد

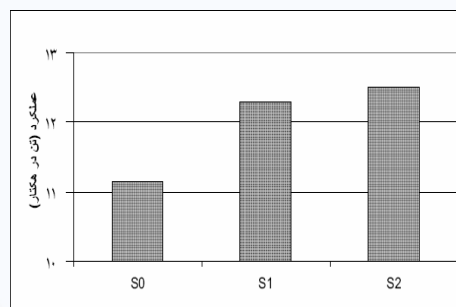
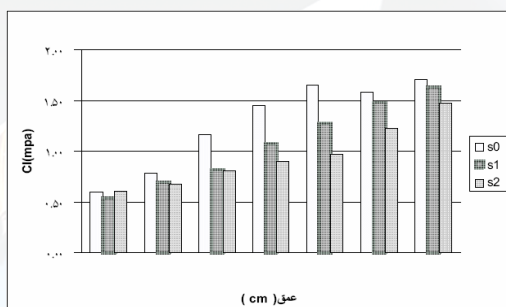
اندازه گیری گردید. شاخص نفوذ پذیری به روش دبل رینگ پس از اعمال تیمارهای زیرشکنی اندازه گیری شد. همچنین شاخص قطر متوسط وزنی کلوخه ها قبل از کاشت اندازه گیری شد. کاشت هر ژنوتیپ در ۴ خط با ۳۴ بوته فاصله ۱۸ سانتی متر روی هر خط بصورت دستی انجام شد که با احتساب ۷۵ سانتی متر فاصله خطوط کاشت تراکم کشت ۷۵۰۰۰ بوته در هکتار بود (ابعاد هر کرت ۶×۳ متر مربع).

بر اساس تیمارهای اعمال شده میزان آب آبیاری هر کرت با روش تامین کسر رطوبت خاک تا نقطه ظرفیت زراعی محاسبه و میزان آب ورودی جهت تعیین مقدار آب مصرف شده با استفاده از کتورهای حجمی اندازه گیری شد.

برداشت فقط از ۲ خط وسط هر کرت به مساحت ۹/۱۸ متر مربع انجام شد. از زمان کاشت تا برداشت ضمن انجام مراقبت های زراعی از قبیل آبیاری (بر اساس تیمارهای آبیاری)، وجین و مبارزه با علفهای هرز و آفات و بیماری ها و صفات ارتفاع بوته و بلال، تعداد دانه در ردیف و ردیف در بلال، قطر بلال، عمق دانه، وزن هزار دانه، وزن دانه در بلال، علائم ظاهری بیماری های ساقه، برگ و بلال، تعداد روز تا گرده افشانی، تعداد روز تا گل دهی، فاصله گرده افشانی تا ظهور کاکل ثبت شد. جهت تعیین صفات فوق، تعداد ۱۰ بوته تصادفی و رقابتی در هر کرت انتخاب شد. در زمان برداشت نسبت به تعیین بوته های برداشتی (دو خط وسط) و تعیین درصد رطوبت دانه اقدام شد. در نهایت محاسبات آماری بر اساس ۱۴٪ رطوبت دانه برداشتی از دو خط وسط هر کرت انجام گردید.

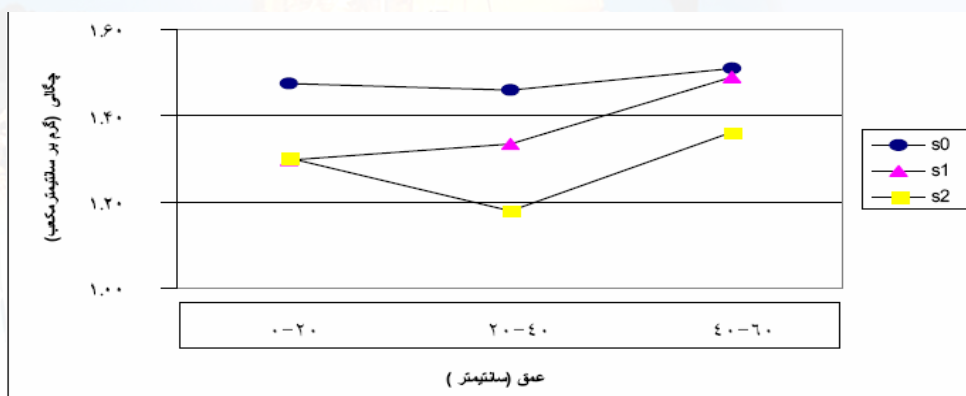
مربوط به تیمار $S_2 I_2$ با میزان $13/84$ تن در هکتار بوده است و تیمارهای $S_1 I_1$ و $S_2 I_1$ به ترتیب با میزان $13/04$ و $12/79$ تن در هکتار در مقام های بعدی قرار دارند. کمترین عملکرد مربوط به تیمار $S_0 I_3$ با میزان $9/99$ تن در هکتار بوده است که نشان دهنده تاثیر عدم زیرشکنی بر کاهش عملکرد است. تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه نشان داد از نظر صفت دانه در ردیف در سطح احتمال 5% و از نظر صفت کارایی مصرف آب در سطح احتمال 1% اختلاف آماری معنی داری در بین تیمارهای مختلف زیرشکنی وجود دارد. و از نظر صفات ارتفاع بوته و بلال و تعداد دانه در ردیف، وزن هزار و عمق دانه در بین تیمارهای مختلف زیرشکنی اختلاف آماری معنی دار مشاهده نشد. در بین تیمارهای مختلف آبیاری از نظر صفات ارتفاع بوته در سطح احتمال 5% وجود دارد و از نظر صفات ارتفاع بلال و تعداد دانه در ردیف و تعداد ردیف دانه و وزن هزار دانه و عمق دانه اختلاف آماری معنی دار مشاهده نگردید. تجزیه واریانس شاخص چگالی ظاهری خاک پس از اعمال تیمارهای زیرشکنی نشان می دهد که در عمق های مختلف بین تیمارهای زیرشکنی تفاوت معنی داری مشاهده نمی شود. اندازه گیری شاخص نفوذپذیری به روش رینگ مضاعف پس از اعمال تیمارهای زیرشکنی و تهیه زمین نشان داد که زیرشکنی باعث افزایش نفوذ پایه گردیده و میزان نفوذ در تیمار زیرشکنی به عمق 60 سانتیمتر بیشتر از نفوذ پایه نسبت به تیمار زیرشکنی به عمق 40 سانتیمتر بوده

است. تجزیه واریانس شاخص مخروط نشان می دهد که در عمق های $10-20$ ، $20-30$ ، $30-40$ و $40-50$ سانتیمتر سطوح مختلف زیرشکنی دارای تفاوت آماری معنی داری در سطح احتمال 1% می باشند، که نشانگر تاثیر مثبت زیرشکنی در کاهش این شاخص است. مقایسه میانگین های شاخص مخروط تیمارهای مختلف نشان داد که در عمق های $10-20$ ، $20-30$ و $30-40$ سانتی متری تیمار بدون زیرشکنی در کلاسی متفاوت از دو تیمار دیگر زیرشکنی قرار دارد. در عمق $30-40$ سانتیمتر هر سه تیمار در کلاس متفاوت قرار دارند که در تیمار زیرشکنی به عمق 60 سانتیمتر با کمترین مقدار در وضعیت بهتری قرار گرفته است. در زیر عمق 40 سانتیمتر تفاوت معنی داری بین تیمارهای S_1 و S_2 دیده نمیشود و این نشان دهنده آنست که لایه سخت در عمق $30-40$ بوده و هر دو تیمار زیرشکنی باعث از بین رفتن این لایه گردیده است. مقایسات میانگین بیانگر آن است که در زیر عمق 50 سانتیمتر تیمارها تفاوت معنی داری با یکدیگر ندارند، علت این امر به دلیل عمق عملی زیرشکنی کمتر از 60 سانتیمتر در تیمار S_2 است (به علت محدودیت توان تراکتوری عمق زیرشکنی در تیمار S_2 عملاً بین 47 و 58 سانتیمتر متغییر بوده است). که این، با عدم تفاوت عملکرد بین تیمارهای S_1 و S_2 همخوانی دارد. تجزیه واریانس شاخص مخروط قبل از اعمال تیمارهای زیرشکنی بیانگر آن است که این شاخص در عمق های مختلف دارای تفاوت معنی داری بوده است.

شکل (۲): نمودار میانگین شاخص مخروط لایه های خاک پس از اعمال تیمارهای زیرشکنی

شکل (۱): نمودار میانگین عملکرد در تیمارهای زیرشکنی

شکل (۳): نمودار میانگین چگالی ظاهری لایه های خاک پس از اعمال تیمارهای زیرشکنی
جدول (۱): تجزیه واریانس شاخص مخروط پس از اجرای تیمارهای زیرشکنی (پس از اولین آبیاری) در عمقهای مختلف

منابع تغییرات	df	میانگین مربعات						
		۰-۱۰	۱۰-۲۰	۲۰-۳۰	۳۰-۴۰	۴۰-۵۰	۵۰-۶۰	۶۰-۷۰
تکرار	۳	۰/۰۱۶	۰/۰۳	۰/۰۴۵	۰/۱۱۱	۰/۰۶۲	۰/۰۲۳	۰/۰۲۶
زیرشکنی	۲	۰/۰۰۴	۰/۰۱۵	۰/۱۶۵ ^{**}	۰/۳۱	۰/۴۶۴	۰/۱۳۶	۰/۰۶۱
خطا	۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۷	۰/۰۰۸	۰/۰۳۹	۰/۰۳۳	۰/۰۲۹
CV%	-	۶/۱	۴/۷۶	۸/۹۷	۷/۸۴	۱۵/۲۳	۱۲/۷۸	۱۰/۷

جدول (۲): مقایسه میانگین شاخص مخروط در عمقهای مختلف

	۰-۱۰	۱۰-۲۰	۲۰-۳۰	۳۰-۴۰	۴۰-۵۰	۵۰-۶۰	۶۰-۷۰
بدون زیرشکنی	۰/۵۹ A	۰/۷۹ A	۱/۶۵ A	۱/۴۴ A	۱/۶۴ A	۱/۵۷ A	۱/۷ A
زیرشکنی ۴۰ سانتیمتر	۰/۵۴ A	۰/۶۹ B	۰/۸۲ B	۱/۰۷ B	۱/۲۷ B	۱/۴۸ AB	۱/۶۳ A
زیرشکنی ۶۰ سانتیمتر	۰/۵۶ A	۰/۶۷ B	۰/۸۰ B	۰/۹ C	۰/۹۶ B	۱/۲۲ B	۱/۴۶ A
LSD 5%	%۵۴	%۵۵	%۱۴۵	%۱۵۵	%۳۴۲	%۳۱۴	%۲۹۵

جدول (۳): تجزیه واریانس شاخص مخروط قبل از اعمال تیمارهای زیرشکنی

منابع تغییرات	میانگین مربعات	
	df	
تکرار	۳	۰/۷۷۳**
زیرشکنی	۲	۰/۰۱۶
خطا	۶	-
CV%	-	۹/۷۹

جدول (۴): مقایسات میانگین شاخص مخروط در عمق های مختلف قبل از زیر شکنی

قبل از زیر شکنی	۰-۱۰	۱۰-۲۰	۲۰-۳۰	۳۰-۴۰	۴۰-۵۰	۵۰-۶۰	۶۰-۷۰
LSD = ۰/۱۸	۰/۵۹ e	۰/۷۸ d	۱/۱۶ c	۱/۴۴ b	۱/۶۴ A	۱/۵۷ ab	۱/۷ a

جدول (۵): مقایسه نفوذپذیری خاک در تیمارهای مختلف زیرشکنی

تیمار	معادله نفوذ	ضریب همبستگی R ²	نفوذ پایه (Cm/hr)
S ₀	D=0.26 t ^{0.46}	۰/۹۵	۰/۳۲
	D=0.48 t ^{0.38}	۰/۹۱	۰/۲۸
S ₁	D=0.14 t ^{0.84}	۰/۹۶	۰/۷۸
	D=0.25 t ^{0.6}	۰/۹۸	۱
S ₂	D=0.4 t ^{0.52}	۰/۹۷	۰/۸۲
	D=0.78 t ^{0.49}	۰/۹۷	۱/۲۳

جدول (۶): مقادیر کارآیی مصرف آب

تیمارها	عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	مقادیر آب آبیاری (متر مکعب در هکتار)	مقادیر آب بارندگی (متر مکعب در هکتار)	مقادیر کل آب مصرفی (کیلوگرم در هکتار)	کارآیی مصرف آب (کیلوگرم در هکتار)
I1S0	۱۲۰۳۰	۶۳۷۹/۷	۳۸۰	۶۷۵۹/۷	۱/۷۸۰
I1S1	۱۳۰۴۰	۶۳۷۹/۷	۳۸۰	۶۷۵۹/۷	۱/۹۳۰
I1S2	۱۲۷۹۰	۶۳۷۹/۷	۳۸۰	۶۷۵۹/۷	۱/۸۳۴
I2S0	۱۱۴۱۰	۵۵۶۵/۷۳	۳۸۰	۵۹۵۴/۷۳	۱/۹۱۷
I2S1	۱۲۷۹۰	۵۵۶۵/۷۳	۳۸۰	۵۹۵۴/۷۳	۲/۱۴۰
I2S2	۱۳۸۴۰	۵۵۶۵/۷۳	۳۸۰	۵۹۵۴/۷۳	۲/۳۲۳
I3S0	۹۹۹۰	۴۸۹۸/۹	۳۸۰	۵۲۷۸/۹	۱/۸۹۳
I3S1	۱۱۰۶۰	۴۸۹۸/۹	۳۸۰	۵۲۷۸/۹	۲/۰۹۶
I3S2	۱۱۲۸۰	۴۸۹۸/۹	۳۸۰	۵۲۷۸/۹	۲/۱۳۶

جدول (۷): مقایسه درصد افزایش عملکرد دانه در زیرشکنی های ۴۰ و ۶۰ نسبت به تیمار بدون زیرشکنی در رژیم های مختلف آبیاری (ارقام به تن در هکتار)

	S0	S1	S2	درصد افزایش عملکرد S1 نسبت به S0	درصد افزایش عملکرد S2 نسبت به S0
I1	۱۲/۰۳۳	۱۳/۰۴۴	۱۲/۴	۸/۴۰	۳/۰۵
I2	۱۱/۴۱۴	۱۲/۷۹۲	۱۳/۸۳۷	۱۲/۱۰	۲۱/۲۳
I3	۹/۹۹۵	۱۱/۰۶۳	۱۱/۲۷۷	۱۰/۶۸	۱۲/۷۹

جدول (۸): میانگین مربعات (MS) صفات مورد مطالعه در سطوح مختلف زیرشکنی و آبیاری

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد دانه (ton/ha)	ارتفاع بوته (cm)	ارتفاع بلال (cm)	تعداد دانه در ردیف	تعداد ردیف دانه	وزن هزار دانه	عمق دانه (cm)	کارایی مصرف آب
تکرار	۳	۲۳۹۸	۵۰۲/۸۱۵	۲۵۷/۶۶۷	۱۴/۰۸۵	۰/۱۸۲	۱۰۱۶/۱۸۱	۰/۰۰۱	۰/۰۷
زیرشکنی	۲	۶/۴۲۲ *	۱۴۷n.s	۹/۷۵۰ n.s	* ۳۷/۳۰۳	n.s ۰/۱۹۱	۶۴۶/۵۷۲ n.s	n.s ۰/۰۰۱	** ۰/۱۸۹
E(a)	۶	۰/۶۴۴	۶۰/۰۳۷	۲۷/۴۱۷	۵/۵۹۵	۰/۶۳۹	۲۵۲/۸۲۶	۰/۰۰۱	۰/۰۱۸
تیمار آبیاری	۲	۱۳/۱۸۸ *	۵۶۴/۰۸۳ n.s	۸۱/۷۵۰ n.s	n.s ۸/۴۹۰	n.s ۰/۵۰۸	۶۴۲/۸۱۴ n.s	n.s ۰/۰۰۱	n.s ۰/۲۴۹
E(b)	۶	۲/۴۸۱	۶۰/۵۶۵	۵۰/۱۹۴	۱۰/۸۲۷	۰/۲۶۲	۹۲۷/۶۱۴	۰/۰۰۱	۰/۰۷۰
زیرشکنی × تیمار آبیاری	۴	۱/۲۰۸ n.s	۴۰/۸۳۳ n.s	۶۱/۷۵۰ n.s	* ۱۱/۴۰۳	n.s ۰/۳۶۸	۶۵۸/۷۲۰ n.s	n.s ۰/۰۰۱	n.s ۰/۰۳۴
E(ab)	۱۲	۰/۵۹۰	۹۵/۰۳۷	۲۹/۵۲۸	۳/۱۸۱	۰/۴۵۵	۱۵۷۸/۸۱۹	۰/۰۰۳	۰/۰۱۷
C.V. %	-	۶/۴۱	۵/۲۹	۶/۰۷	۴/۰۹	۴/۵۰	۱۳/۰۶	۵/۸۶	۶/۵۳

جدول (۹): مقایسه میانگین صفات مورد مطالعه در سطوح مختلف زیرشکنی و آبیاری

تیمارها	عملکرد دانه (ton/ha)	ارتفاع بوته (cm)	ارتفاع بلال (cm)	تعداد دانه در ردیف	تعداد ردیف دانه	وزن هزار دانه	عمق دانه (cm)	کارایی مصرف آب
S ₀ I ₁	۱۲/۰۳ BCD	۱۷۹/۷۵ BC	۸۸/۵ ABC	۳۹/۹ D	۱۴/۹ A	۳۱۳/۲ A	۱/۰۲ A	۱/۷۸ E
S ₀ I ₂	۱۱/۴۱ CD	۱۸۷/۰۰ ABC	۸۷/۰۰ ABC	۴۳/۵ ABC	۱۴/۸۵ A	۳۰۶/۲۵ A	۱/۰۰ A	۱/۹۲ DE
S ₀ I ₃	۹/۹۹ E	۱۷۷/۷۵ C	۸۹/۷۵ ABC	۴۱/۳۵ CD	۱۵/۰۰ A	۲۸۲/۹۲ A	۰/۹۹ A	۱/۸۹ DE
S ₁ I ₁	۱۳/۰۴ AB	۱۹۲/۲۵ AB	۹۵/۵۰ A	۴۷/۲۲ A	۱۵/۶۰ A	۳۰۲/۳ A	۱/۰۵ A	۱/۹۳ CDE
S ₁ I ₂	۱۲/۷۹ AB	۱۹۳/۰۰ A	۹۰/۰۰ BC	۴۵/۷۷ A	۱۴/۶۵ A	۲۹۶/۴۷ A	۱/۰۱ A	۲/۱۴ AB
S ₁ I ₃	۱۱/۰۶ DE	۱۷۸/۲۵ C	۸۷/۰۰ BC	۴۲/۵۵ BCD	۱۵/۲۰ A	۲۹۸/۶۵ A	۱/۰۴ A	۲/۰۹۶ BCD
S ₂ I ₁	۱۲/۴۰ BC	۱۸۴/۲۵ ABC	۸۹/۷۵ ABC	۴۳/۷۷ ABC	۱۵/۲۰ A	۳۲۲/۲۷ A	۰/۹۶ A	۱/۸۳۴ E
S ₂ I ₂	۱۳/۸۴ A	۱۹۲/۷۵ A	۹۴/۲۵ AB	۴۴/۳۷ AB	۱۵/۰۰ A	۲۹۵/۱۲ A	۰/۹۷ A	۲/۳۲۳ A
S ₂ I ₃	۱۱/۲۸ CD	۱۷۷/۰۰ C	۸۳/۷۵ C	۴۴/۹۵ C	۱۴/۶۵ A	۳۲۰/۴ A	۰/۹۹ A	۲/۱۳۶ ABC
LSD _{5%}	۱/۱۸	۱۱/۸۴	۸/۳۷	۲/۷۵	۱/۰۴	۶۱/۲۲	۰/۰۸۴	۰/۲۰

جدول (۱۰): مقایسه میانگین سطوح مختلف زیرشکنی براساس صفات مختلف ذرت در سطح احتمال ۵٪

تیمارهای زیرشکنی	عملکرد دانه (ton/ha)	ارتفاع بوته (cm)	ارتفاع بلال (cm)	تعداد دانه در ردیف	تعداد ردیف دانه	وزن هزار دانه	عمق دانه (cm)	کارایی مصرف آب
S ₀	۱۱/۱۴۷ B	۱۸۰/۸۳۳ A	۸۸/۷۵۰ A	۴۱/۵۸۳B	۱۴/۹۲ A	۳۰۰/۷۹A	۱/۰۰۵AB	۱/۸۶۳C
S ₁	۱۲/۲۹۹ A	۱۸۷/۸۳۳A	۹۰/۵۰۰A	۴۴/۸۵۰A	۱۵/۱۵A	۲۹۹/۲۴A	۱/۰۲۲A	۲/۰۵۸B
S ₂	۱۲/۵۰۴ A	۱۸۴/۳۳A	۸۹/۲۵۰A	۴۴/۳۶۷A	۱۴/۹۵A	۳۱۲/۶A	۰/۹۷۴ B	۲/۰۹۸A
LSD5%	۰/۸	۷/۷۴	۵/۲۳	۲/۳۶	۰/۸	۱۵/۸۸	۰/۰۳	۰/۰۳۲

جدول (۱۱): مقایسه میانگین سطوح مختلف آبیاری براساس صفات مختلف ذرت در سطح احتمال ۵٪

تیمارهای آبیاری	عملکرد دانه (ton/ha)	ارتفاع بوته (cm)	ارتفاع بلال (cm)	تعداد دانه در ردیف	تعداد ردیف دانه	وزن هزار دانه	عمق دانه (cm)	کارایی مصرف آب
I1	۱۲/۴۹A	۱۸۵/۴۲A	۹۲/۵۰A	۴۲/۳A	۱۵/۲۳A	۳۱۲/۵۹A	۱/۰۱A	۱/۸۴B
I2	۱۲/۶۸A	۱۹۰/۵۸A	۹۰/۷۵AB	۴۴/۵۵A	۱۴/۸۳A	۲۹۹/۲۸A	۰/۹۹۴A	۲/۱۲۹A
I3	۱۰/۷۸B	۱۷۷B	۶۶/۵۰B	۴۲/۹۵A	۱۴/۹۵A	۳۰۰/۶۶A	۱/۰۰۷A	۲/۰۴۲AB
LSD5%	۱/۵۷	۷/۸	۷/۱	۳/۳	۰/۵۱	۳۰/۴۲	۰/۱	۰/۲۶

منابع

- ۱- اخوان ، ک و ع. سپاسخواه. ۱۳۷۷. بررسی تغییرات چگالی ظاهری خاک در اثر عملیات کشاورزی در اراضی دشت مغان . سمینار کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز.
- ۲- خلیلی ، م. و محمدی مزرعه، ح. ۱۳۸۱. بررسی اثر کاربرد ساب سویلر و دوره های مختلف آبیاری بر عملکرد ذرت دانه ای (رقم ۷۰۴). گزارش نهائی مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی.
- 3- Ariy, J.M. 1987 . Corn and corn Improvement. Academic press Inc. Newyork. P 721.
- 4- Bao.J.S., Yang. and y.c.Hao . 1991 .The effect of water stress during different growth periods of maize on its physiological characteristics. Aca-Agronomicasinica. 17(4). 261-266.
- 5- Blake , E.R.; W.W.Nelson & R.R.Allmaras. 1996.Persistence of subsoil compaction in Mollisol. Soil Sci.soc.Am: 1819- 1825.
- 6-Ewing .P.R and Wagger .M.G.1991.Tillage and crop cover management effects on soil water and corn yield .soil science .1991,55:4,1081-1085 .
- 7-Gajri,P.R.and Prihar .S.S.and Cheema,H.S.and Kapoor.A.1991.Irrigation and tillage effects on root development ,water use and yield of wheat on coarse textured soils .Irrigation Science .1991.12:3,161-168 .
- 8- Mckeys,E. 1985. Soil cutting & tillage.Elsevier Puplisher. Newyork.
- 9-Mohamed saleem,M.A. and Adeoye,K.B.1990.Comparson of effects of some tillage methods on soil physical properties and yield of maize and stylo in a degraded ferruginous tropical soil . 1990 .Soil and Tillage Research .1990.18:1,63-72.
- 10-Truksa ,J.1990.Deep loosening and liquid manure application during grain maiz growing .Rostlinna Vyroba .1990.36:7,699-706.

The effects of sub soiling and irrigation on corn yield

Abstract

This study was conducted to determine the effects of sub soiling and irrigation regimes on corn yield. Three sub soiling depth including S_0 (without sub soiling), S_1 (sub soiling at 40 cm depth) and S_2 (sub soiling at 60 cm depth) and three irrigation regimes include I_1 (80 mm evaporation from A class pan) , I_2 (100 mm evaporation from A class pan) , I_3 (120 mm evaporation from A class pan) were compared based on split block design with four replication.

Results showed that :(a) yield was affected significantly by sub soiling and irrigation treatments in 5% probability level. (b) Three sub soiling treatments : (S_0 , S_1 , S_2) had significant difference ($p < .001$) in CI index. (c) Sub soiling had increased the soil infiltration rate.

Keywords: sub soiling - irrigation -corn